

шіжши же патриархъ трьнова града и вса зем-
ляхъ влзгарьскыхъ пришестьствіюу сватаго иззиде с'
ієпископъ и с' вьсемъ причьтомъ своимъ и с' бо-
ліари и с' вьсемъ народомъ. и с' свѣштми и с'
кандилзи и с' вьсакъзими благооуханьми коніами
на сзсрѣченіє сватаго. И внесше положиша ихъ в'
богостабенемъ и когохранимемъ градѣ трьновѣ.
мѣсаца шктомвріа ка дъни. И миньвьшмъ мно-
го лѣтомъ и временемъ. възпріа царствіа ски-
петрзи новзи царь іоаннъ асѣнъ. сзінъ старнхъ
асѣнзи царя. и възстъ цареткоуіхъ и шкладаіхъ на
влзгарзи. и гръци и фржгзи. срьѣтемъ же и арьва-
наасіи. и вѣсеми градзи отъ мора и до мора. и
благословиса тои царь іоаннъ асѣна сзхидати
цьрькьихъ в' имѣ сватзиѣ великомъченикъ и до-
бропоукѣднзиѣ четиріадесатъ. и цьрькьихъ сзхидан-
нхъ възстъ и оукрашенъ благолѣпнѣ. внесена възстъ
ракъ сз моштоіхъ преклаженьнаго сватаго иларишна.
и положена с' чьстнхъ подаіхъ цѣлььзи вѣроіхъ к'
немоу приходіжшнмъ. Вгоже молитвамъи да спо-
добзтъ ни господъ царствнхъ своимъ.

МАНАСИЙНЪТЪ ЛѢТОПИСЬ.

Въ „Ватиканската Библиотека“ са намира сла-
вянски рѣкописъ, който сждържа въ себѣ си лѣтопи-
сѣтъ на Манасія съ нѣкои и други притурки и про-
мѣненія. Тоя рукописъ е писанъ за бжлгарскнѣтъ царь
Александра. На една отъ картините, които сж помѣстени
въ рѣкописѣтъ, царь Александръ сѣди между Христа и
между Манасія, а отгоре надъ тѣхъ лѣти ангелъ и ту-
ря на царската глава корона. „Намъ са чини, говори П.
Билярски, че Манасія е изображенъ на тая картина,